

olli makstai; agga ta ei sanud ilma kartuhwli warrata ellada. Viis last tahtsid iggapääow sūa, ja Anna, Kristehwri naene, panni imineks, et lapsed ennam föid, kui nemmad isse. Kristehw, kes targem, näitis temmale, kuid a lapsed veel piddid kašwama, ja seks ka söma, agga temma jo täis kaswand olli. Anna sai sest arro, ja ep olmud ennam mürres. Temmal olli tašjane meel; ja mis ta sündimisest ei sanud, sedda ta olli öppinud Kristehwri käest, sest Kristehwril olli ikka rahholine meel, ja rahwas, kes tedda sepärrast naersid, hüüdsid tedda: „Loppa lappa.” Agga temma mötles: pilkage peale; joeksmiseks ei maksa ferme olla; saab nähha, kellele õigus jäab. Need, kes keige ennamiõte temma tašsandusest ja kannatusest pahhandasid, ellid temma õe mees ja temma õdde. Kadrina ütles: „Anna ei sa polegi nii paljo pöölsele kui minna; pühhapäwal ei liguta temma kät, ja siiski ellawad nemmad omimal kohhal

kui rikkad; meie agga peame igga päär paljo waewa näggema, et agga ilma häbita läbbi sada.” Et Kristehw igga pühhapäwa hommikul neile tulli ja iggakord ütles: „Sewin teile önnistud pühhapäwa”, ja seisis ja peält näggi, kui vägga Õhwneri rahwas ennaist waewasid, se olli neil pahhanduseks. Klaus sai wahhest kurjaks sepärrast, ja nende wahhel olleks tööste lahkumine sündinud, kui Kristehw ei olleks selle waasto seisnud. „Kui tedda laupäwal uksest välja viiskame, siis on ta pühhapäwa hommikul jälle hakna tagga, ja ütleb: Se päär olgo teile önnistud”, — nenda ütles Klaus pahha melega. Agga Kristehw ei vässinud ärra. „Beab kannatama”, ütles temma. „Pahha näuse ei olle mul silmi; kurja sammale ei olle mul körwaid; ja kui hepa karta, siis ruttan aegsäste ärra.”

Tänu sisje tulles sowis ta wannal visil head pühhapäwa. Õdde ja temma mees tännasid tänuagi pool pahha melega, pool